

[Jesper Simonsen.]

gældende mellemfolkelige Regler og Aftaler, derunder at udføre Grænsebevogtning og at udøve Tilsyn paa Søterritoriet under urolige Forhold . . .“ Statsmarinen har tillige til Opgave at udføre Fiskeriinspektion og Sjøopmaaling og at vise Flaget.

Denne Maade at bestemme Opgaverne paa er i nøjeste Overensstemmelse med den internationale Retstilstand, som i Øjeblikket foreligger, og under Hensyn til hvilken Forslagene er bygget op. I Fjor, under Forslagenes første Behandling, redejorde jeg indgaaende for den internationale Retsordning, som nu eksisterer, og som Forslagene tilsigter at stille sig paa. Der er ikke for mig i Aar Anledning til at gentage denne Udredning eller at føje noget til den. Jeg kan nøjes med at henviser til mine Udtalelser derom i Fjor.

Denne internationale Retstilstand, for hvis videre Udvikling der stadig arbejdes, er jo egentlig alle Partier her i Landet, efter hvad de siger, enige om at ønske og at medvirke til. Fra alle Partiers Side deltager man i internationale Forhandlinger; man har ogsaa nu og da smukke Ord om Resultaterne af disse Forhandlinger, og man undlader ikke ved given Lejlighed at udtrykke Ønske om Fremgang for de Bestræbelser, der saaledes udfoldes; men det kniber jo med at handle efter alle de smukke Ord. Vi ser altid, at man fra konservativ Side, og jeg kan ikke undlade at tilføje ogsaa ofte fra Venstres Side, benytter enhver Lejlighed til at mistænkeliggøre det Arbejde, der udføres, og Holdbarheden og Brugbarheden af de Resultater, der opnaas. Man mistænkeliggør, hvor man kan komme af Sted med det, og ofte kan man ikke tilbageholde en vis Skadefryd, saa snart der foregaar noget, der tyder paa, at det nye ikke er saa stærkt og holdbart, som ønskeligt er. Det er en forkert Fremgangsmaade. Hvis man virkelig har Ønske om, at det nye skal udvikles, kan det ikke nytte, at man nøjes med at tale pæne Ord om det, saa maa man ogsaa i paakommende Tilfælde, og hvor Mulighed foreligger, lade Handling efterfølge de Teorier, som man siger, man slutter sig til. Det sker imidlertid kun i svag Grad fra konservativ Side, og jeg tror, at de demokratiske Partier Verden over gør klogt i at gøre sig ganske klart, at det er dem, der maa staa sammen om at udføre de Beslutninger, som tages i de internationale Raad og Kommissioner. Det er jo ogsaa saaledes, at

de demokratiske Partier Verden over med Styrke tager denne Opgave op; man ser magtfulde og indsigtfulde Personligheder i de fremmede Lande holde fast ved disse Ideer, og de sætter meget ind paa at føre Ideerne ud i Virkeligheden. Dette er der Grund til at fremhæve overfor de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft i Gaar fremsatte om de Kræfter, som søger at nedbryde dette Opbygningsarbejde og søger at beholde den gamle Tilstand, Anarki, paa disse Omraader.

Det ærede Medlem fremhævede de Ting, som kunde synes truende for Folkenes Forbund og det Forsøg, der derigennem gøres paa at bringe Orden til Veje. Det Indtryk, der bliver tilbage hos en, naar man har hørt det ærede Medlem tale, er dog kun dette, at det ærede Medlem er en flittig, om end en meget ensidig Avislæser. Der kan altid, naar man vælger den rigtige Presse og gør de smaa Udsnit deraf, findes Udtalelser af den Art, vi i Gaar fik serveret, men hvor meget betyder de? Der er paa den anden Side lige saa megen Kraft i Bestræbelserne for at bringe det nye frem, som der er i den konservative Tendens til at undergrave og nedbryde det.

Det konservative Folkeparti er jo ikke kræsent i sine Midler, naar det gælder om at forhindre de Fremskridt, som vi her behandler. I Fjor havde man fra den Side travlt med at finde andre Lande som Løkkemidler for at faa Danmark til at glide ind i en Politik, der skulde vende sig bort fra den Tendens, disse Lovforslag udtrykker, og i Aar undser man sig ikke for at forsøge i andre Nabolande at finde Begivenheder som Skræmmebilleder til Opnaelse af det samme Formaal.

Den Tale, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft i Gaar førte i denne Henseende, forekommer mig at være uansvarlig Tale. Naar man, fordi der i et andet Land har fundet et Valg Sted, her straks gennem en Tale og Dagsorden vil kræve en ny Orientering af dansk Politik af Hensyn til et saadant Valg, skønner jeg, at man er inde paa en rent forkert Vej, og jeg kan ikke finde andet Udtryk for en saadan Fremgangsmaade end, at man fører uforsvarlig Tale. I øvrigt viste det ærede Medlems hele Tale, hvor farlig den Mentalitet, der præger de Konservative i en Sag som denne, er. Det ærede Medlem var jo i Virkeligheden grebet af ganske den samme Mentalitet som den, det ærede Medlem vender sig saa stærkt imod i Udlandet. Det giver os et slaaende Bil-